

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

26. Gravitas pœnæ damni, damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

CONSIDERATIO XXVI.

Gravitas pœnæ damni, damnatæ æternitatis.

Ne projicias me à facie tua. Psal. 50.

15. Septembris.

I. **G**ravitas, atrocitasque pœnæ damni, ex eo patet; quia est privatio boni infiniti, gaudii infiniti, thesauri infiniti, felicitatis & beatitudinis infinitæ. Ac proinde ignis infernalis incendia, quantumvis multiplicata, pœnæ hujus gravitatem non æquabunt. Patet hoc è contrario: nam licet millies, milliesque geminarentur omnia alia paradisi cælestis gaudia & oblectamenta; nullâ tamen ratione æquabunt gaudium illud, quod de Deo, facie ad faciem vultu percipitur.

II. Verùm enim vero, cæcutiens ac debilis intellectus noster, damnum istud non capit: quia remotum est à sensibus nostris. Sicut enim Deus non est bonum, quod nos mente nostrâ complecti queamus; sed bonum omni cogitatione no-

strâ infinitè majus : ita malum amissionis, visionis Dei, non est ejusmodi malum, quod in hac vita mortali concipere possumus; sed est omni cogitatione nostra infinitè majus : est malum cujus, author proximus Deus ipse est : est malum, ut sic dicam, ordinis divini, malum, quod ipse Deus, per modum pœnæ, constituit: *Est & turpium pœna Deus.* S. Bernard. L. 5. de Conf. c. 32. Sicut enim Deus est suprema beatitudo Electorum in cælo : ita est suprema pœna damnatorum in abyfso.

III. Hac de causa dicere non veretur S. Chrystostomus: *Intolerabilis quidem res est gehenna, quis nesciat? est supplicium illud horribile: tamen, si mille aliquis ponat gehennas, nihil tale quid dicturus est, quale est, ablata illius gloria, honore repelli; exosum esse Christo, & audire ab illo, nescio vos.* Hom. 24. in cap. 7. Matth. Quid enim fit in æternum privari bono infinito, omnibusque gaudiis quæ ex ejus possessione sperari possunt; quis unquam dignè apprehendere, aut explicare poterit? *Etenim infinita satius est ful-*

270 *Domus aternitatis. Consideratio
mina sustinere, quam illam mitem faciem
nos averfantem videre, & tranquillum
oculum, in nos respicere, non sufferentem.
Idem hom. 47. ad pop.*

Affectus timoris.

O Pœna damni, pœna infinita, pœna
æterna; pœna summa! quis nisi,
aut chalybs, aut lapis sit, te non timeat?
Jacturam equi, timet & deflet colonus;
jacturam Domûs & bonorum, timet &
deflet civis; jacturam centum millium
aureorum, omniumque facultatum sua-
rum, timet ac deflet nobilis. Et damnum
infinitum, jacturam summi, æternique
boni, quis sic reformidat aut deplorat?
Officium Judicis Leges appellant: *Au-*
toritatis formidabile ministerium. Apud
Cresold. in myst. quia octo pœnarum
genera contra reos decernere potest: &
Deum illum omnipotentem non for-
midabimus, qui postquam delictis no-
stris pœnas innumerabiles decrevit; se-
ipsum quoque facit eorundem suppli-
cium? *Quis non timebit te Rex Gentium?*
Jerem. c. 10. 7.

16. Sep

16. Septembris.

GRavitas, acerbitasque hujus pœ-
næ, ex eo deinde liquet; quòd
damnati vivacissimè apprehendant, sum-
mi boni jacturam, quam culpâ suâ in-
currerunt: non enim uti in hac morta-
litate contingit, omnia sensibus me-
tiuntur, & ab illis percepta solùm æsti-
mant; alia verò, quæ invisibilia sunt,
non item; sed prorsus modo contrario,
more falconum, qui oculis velatis, præ-
dam non cernentes, hærent inamoti; ab-
latis verò operculis, prædaque conspe-
ctâ, quanto impetu se vibrant, & vincula
rumpunt, ut eam assequantur. Sic quo-
que anima corporis mole pressa, cæca &
segnis est ad divina, & tanquam ignis
sub cinere latens: at eâ liberatâ, & expe-
ditâ, tanquam ignis in cuniculo subter-
raneo incensus, est in statum violento, &
strages, ruinasque edit, ut erumpat & suo
carcere & centro suo se copulet. *O*
Deus cordis mei!

II. Ex his facile colligitur, quantum
anima, carnis exuviis liberata, dolo-

M S

rem

272 *Domus eternitatis. Consideratio*
rem experiatur; si à centro suo, à Deo
suo, ejusque conspectu amabilissimo re-
pellatur, ac separetur. Si os aliquod extra
juncturam suam, cruciatum affert inex-
plicabilem; cogita, quid factura sint ossa
ducenta & ultrà, quot in corpore nu-
merantur, luxata & loco suo mota? O
qualem cruciatum, doloremque pa-
rient! Et tamen hoc non nisi umbra est
separationis æternæ, animæ à Deo suo.
Cum Thomas Morus jam læsæ Majesta-
tis reus pronuntiatus, captivus à satelliti-
bus duceretur, Margareta ejus filia, per
medias turbas & satellitum arma, ad pa-
rentem penetravit; atque in Patris Cha-
rissimum collum irruens, arctissimo am-
plexu aliquamdiu strinxit, nihil aliud ef-
fata, nisi hoc unum: *Ab mi Pater!* alias
voces dolor præcluserat. *Et vix sustinuit*
dicere lingua vale. Ovid. ep. 5. O tristis se-
paratio! Sed

III. Perpende, quàm luctuosa ac la-
mentabilis sit futura separatio ista, quâ
anima, tanquam adoptiva Dei filia, ab
optimo, benignissimoque Patre suo cœ-
lesti, sejungetur in æternum. O quali
affe-

affectu dicet *Ah mi Pater!* Filia tua non erit amplius Filia, in ordine ad obedientiam: Pater non erit ultrà Pater in ordine ad dilectionem. *Ah mi Pater!* Pater erit in cælo, & filia tua in inferno, idque in æternum. *Ah mi Pater!* Creatura non erit amplius Creatoris, in ordine ad solatium: Creator non erit amplius creaturæ, in ordine ad protectionem. Creatura odio habebit, detestabitur & execrabitur Deum in æternum, quin ab eo possit recedere. Creator abhorrebit, nauseabit, & abjiciet à se in æternum Creaturam, semper illi tamen manens conjunctus, ad eam cruciandam ac torquendam. *Ah mi Pater! Ah mi Creator!* Tunc fiet illud terribile divortium: tunc stabilietur æterna illa inimicitia, perpetua illa oppositio inter Creatorem & creaturam: *Vos non populus meus, & ego non ero vester.* Osee c. 2.

Affectus amoris.

O Separatio! ô conjunctio! utraq; sine comparatione dolorifera, quis te non reformidet, quis sibi non caveat, fugiat.

274 *Domus eternitatis. Consideratio*
fugiaturque peccatum? O triste divor-
tium! *Ah mi Pater!* non sinas me un-
quam separari à te. A patre filium, à
Sponso sponsam, à Domino famulum,
à Creatore creaturam. *Ah mi Pater!* Non
permittas, ut inter te & me sit inimicitia,
aversio, odium, oppositio in Orco sem-
piterna: sed potius unio & dilectio per-
petua in cælo: quod ut obtineam; da ut
hîc sim fundatus semper & radicans in
Charitate ac gratia, dicamque cum Apo-
stolo: *Quis nos separabit à Charitate?*
An tribulatio, an angustia, an persecutio,
an gladius? Quis nos separabit? An vo-
luptas, an honor, an auri argenti que
pondera? Certus sum, cum gratia tuâ,
quia nec prædicta omnia, nec alia crea-
tura, poterit nos separare à te, in tempore
& æternitate.

17. *Septembris.*

I. **C**ONSIDERA, cum dolor sit effectus
divisionis, certum est, quod quan-
tò arctior est conjunctio, tantò etiam a-
cerbior sit separatio: cum ergo motus
animæ in Deum, in quantum hic est su-
prema

prema felicitas animæ rationalis [S. Thomas 1. 2. q. 9. a. 4.] sit motus naturalis, necessario consequens est, ab illo, ad quod toto naturæ suæ pondere & impetu fertur, à contraria vi & pro omni tempore separari, tormentum esse, omni comparatione majus & duplici ratione infinitum, scilicet, & propter bonum, quo privat, quod est divinum; & propter tempus privationis, quod est æternum & infinitum.

II. In simili patet id clariùs. Si tanto mœrore afficiuntur homines, dum jure primogenio spoliantur, ut Esau contigit: quo dolore, quæso, afficientur, qui æterno illo cœlesti jure primogenio, quod nisi peccassent habere poterant, spoliabuntur in æternum? Si mors terribilium omnium terribilissimum dicitur, eò quòd animam separet à corpore, & ab hoc visibili mundo; quantò terribilior erit mors æterna, quæ hominem à Deo suo, à regno cœlesti, & mundo illo felicissimo in perpetuum separat? Michaelis Palæologi Constantinopolitani Imperatoris tempore, Turcæ romanas Græ-

276 *Domus aternitatis. Consideratio*
corum Provincias, ad amnem usque ve-
starunt; In ea direptione hoc accidit, ut
commemoratione, sic & commiseratio-
ne dignissimum; Sorores duæ adolescen-
tulæ, cùm diversis Dominis sorte obti-
gissent, jamque divellendæ essent, ad ul-
timum vale in mutuo amplexu exspira-
runt. Si sic afficit separatio Sororis à so-
rore: quid faciet divulsio perpetua, à bo-
norum omnium fonte?

III. Cogita si cives Ephesini, tanto
doloris sensu Paulum abiturientem, &
vale sibi dicentem, profecuti sunt; ut sa-
cer textus dicat: *Magnus autem fletus*
factus est omnium, & procumbentes super
collum Pauli osculabantur eum. Act. c.
38. Et omnes etiam viri flevêre, atque
in lacrymas ubertim prorupêre, eò quod
præsentiam Pauli Apostoli ac Doctoris sui
destituiebantur? Qualis dolor occupa-
bit animam, quando à Creatore suo, à
Redemptore & ultimo fine suo æternum
separabitur, nunquã eum amplius visura?
Multi ait S. Chrysostronus, inferni ignem
timent; sed ego maxime amarum dico a-
missionem gloria, & visionis beatifica: nam
qui

qui non novimus magnitudinem caelestis boni, non possumus intelligere, quantum sit malum, illo privari. Hom. 47. ad pop.

Petitio.

Domine Deus meus! propter peccata mea merui audire tristissimum illud: *Discede à me maledicte; merui audire: in terra sanctorum, iniqua gessit, non videbit gloriam Dei: sed quia pœnitet me, condonet misericordia tua, quod meruit malitia mea: & ne æternùm projicias me à facie tua amabilissima qui illuminas juventutem meam; ne despicias senectutem meam, Domine non avertas faciem tuam amplius à me; nec declines in ira à servo tuo. Pater misericordiarum, audi ejulatum pupilli tui, porrige manum tuam adjuvicem, ut retrahat me, de lacu miseria & de luto facis: ne peream vidente misericordiâ oculorum tuorum, aspiciente Clementiâ viscerum tuorum; sed evadam ad te, Dominum Deum meum, ut videam divitias regni tui, & intuear faciem tuam semper, & laudem dicam nomini tuo sancto in sæcula. Amen. S. Aug. solil. c. 37.*

CON-